

keer op keer

op jouw tijd

Bewogen en bereid

EEN IMPRESSIE VAN LEGER DES HEILS NOORD IN 2009

hier en nu

vastberaden

bijzonder

heel de mens

contact

doorzetten

erbij horen

mooi

samenhang

ieder mens is uniek

3 x linksom is ook rechtsaf

speciaal

Het Leger des Heils bestaat in Nederland uit de volgende vijf onderdelen: het kerkgenootschap, Fondsenwerving, Dienstverlening, Welzijns- en Gezondheidszorg en de beheerstichting Leger des Heils.

Tot in 1988 was het Leger des Heils in Nederland – juridisch gezien – een kerkgenootschap. Aan het eind van dat jaar werd de bovengenoemde onderverdeling ingevoerd. Daarmee konden we onze uiteenlopende werkzaamheden beter laten aansluiten bij de Nederlandse maatschappij, zoals die inmiddels geworden was. Bijvoorbeeld door ontwikkelingen als de ontzuiling, de opbouw van ons sociale stelsel en de groeiende professionalisering in de zorg. Bovendien was de herstructurering noodzakelijk om tegemoet te komen aan de eisen van de Nederlandse overheid. Zo kan het Leger des Heils nog duidelijker dan voorheen verantwoorden wat er gebeurt met het geld dat overheden en donateurs voor het werk geven.

De Stichting Leger des Heils Welzijns- en Gezondheidszorg is een professionele, praktisch ingestelde en flexibele zorgorganisatie. Leger des Heils Noord is de meest noordelijke werkeenheid en omvat de provincies Groningen, Friesland en Drenthe.

Samenstelling bestuur stichting Leger des Heils Welzijns- en Gezondheidszorg per 31 december 2009:

Commissioner (dhr.) R.A. Frans
voorzitter

Kolonel P.H. Dijkstra
vice-voorzitter

Envoy H. Slomp RA
secretaris-penningmeester

overige bestuursleden:
De heer prof. mr. L.H. van den Heuvel
De heer F. van der Meulen
Mevrouw G.W. van Montfrans-Hartman
Mevrouw drs. M. Trompetter
De heer drs. J. Wiene

De statutaire directie van de Stichting Leger des Heils Welzijns- en Gezondheidszorg bestaat uit:

Lt.-kolonel mevrouw dr. C.A. Voorham
directeur

De heer H.M. van Teijlingen
adjunct-directeur

Het managementteam van de werkeenheid Leger des Heils Noord bestaat uit:

De heer drs. C. Vader
algemeen directeur

De heer P. Plantinga
directeur bedrijfsvoering

Mevrouw B. Buma
manager primair proces

Mevrouw R. Sietsma
manager primair proces

LEGER DES HEILS NOORD
KWINKENPLEIN 10-A
9712 GZ GRONINGEN

T 050 - 317 26 70
F 050 - 317 26 99

E info.cwzwn@legerdesheils.nl
W www.legerdesheils-cwzwn.nl

Lt.-kolonel mevr. dr. C.A. Voorham
*Directeur Stichting Leger des Heils Welzijns- en
 Gezondheidszorg*

De bijna 5.100 betaalde medewerkers en circa 900 vrijwilligers van de Stichting Leger des Heils Welzijns & Gezondheidszorg (W&G) hebben zich in 2009 ingezet om vanuit hun professionaliteit mensen terzijde te staan om hun leven op de rails te krijgen. De problemen kunnen zeer complex zijn en de mogelijkheden lijken soms maar beperkt. Toch zijn de medewerkers door hun creativiteit en vasthoudendheid erin geslaagd hun onvoorwaardelijke betrokkenheid zichtbaar en tastbaar te maken. Hun persoonlijk geloof in Jezus Christus en de opdracht uit de Bijbel om aandacht te geven aan kwetsbare mensen, stimuleert hen daarin.

Terugkijkend op 2009 is er veel om dankbaar voor te zijn. Er is hard gewerkt en er zijn goede resultaten geboekt. Het mooiste resultaat is wanneer hulpvragers weer op eigen kracht hun weg vinden in de samenleving. Evenzeer is het een geweldig resultaat wanneer burgers in staat en *bereid zijn ruimte te maken voor kwetsbare mensen* om hen in hun midden op te nemen. Ook is veel energie gestoken in het vinden van nieuwe mogelijkheden om meer mensen mee te kunnen laten doen in de samenleving. Met het doel dat cliënten van het Leger des Heils zinvolle dagbesteding hebben en het liefst een (betaalde) baan. W&G kan en wil dat niet alleen. Een woord van dank aan medewerkers, collega-instellingen, overheden, bedrijven, wetenschappers en donateurs die een bijdrage hebben geleverd om mensen in de marge kansen te bieden om volop deel te nemen aan de samenleving. ■

Dhr. drs. C. Vader
Directeur Leger des Heils Noord

Meer dan 2200 maal is in 2009 een beroep gedaan op medewerkers van Leger des Heils Noord. Door mensen met veel vragen tegelijk. Mensen die in de samenleving mee willen doen, gezien willen worden, serieus genomen. Staande in de traditie van de stichter van het Leger des Heils, William Booth, kunnen medewerkers niet voorbij gaan aan de nood van vrouwen, mannen en kinderen. Zij zijn *bewogen met het lot van velen, die aan de kant zijn geraakt*. Zij hebben oog voor dingen die mis zijn gegaan in hun leven en voor ontwikkelingen in de samenleving die hun herstel verhinderen. Medewerkers zijn dan ook bereid en in staat om aan te pakken, dat wat kansen biedt ruimte te geven, waar kracht is uitzicht te scheppen. Medewerkers zien de mogelijkheden van burgers in de samenleving, die net als zichzelf bereid zijn om ruimte te scheppen. Zodat de zekerheid, dat er op je gerekend wordt vaker ervaren kan worden. Zodat het weten, dat er naar je wordt omgezien vaker wordt gedeeld. Zij doen dat professioneel, soms corrigerend en duidelijk richting gevend, maar altijd gericht op een beter leven van die ene mens en van de omgeving waarin die leeft. Medewerkers weten zich daarin geïnspireerd door het evangelie van Jezus Christus dat aan iedereen het besef aanreikt van 'er te mogen zijn'. Graag wil ik iedereen bedanken die op welke manier dan ook het werk van onze organisatie in Noord-Nederland mogelijk heeft gemaakt: overheden, andere financiers, partners in de zorg, giftgevers en betrokken burgers. ■

Ook voor 2010 heeft Leger des Heils Noord een hoge ambitie om de doelen te halen zowel voor de organisatie zelf als voor de mensen die een beroep op ons doen..

“Meedoen” is daarbij een belangrijk thema. Natuurlijk staat de primaire nood van mensen voorop, maar daarnaast heeft de stimulans om mee te doen een eigen vaste plek in de hulpverlening.

De Leger des Heils vernieuwingsprogramma's zijn gericht op het volwaardig deelnemen in de samenleving, op het vlak van werk, vrije tijd, sport en vakantie.

Het effect op het welbevinden van cliënten bij het meedoen aan deze programma's is groot. En draagt positief bij aan het behalen van doelen in het hulpverleningsproces.

De vernieuwingsprogramma's zijn: Werk voor Iedereen, Kunst & Theater, Sport & Spel, Vakantie voor Iedereen, Terugdringen Laaggeletterdheid en Bij Bosshardt.

Zoals gezegd: het Leger des Heils heeft een hoge ambitie waar het gaat om tevreden cliënten. Ook al is er op dat vlak niets mis, bij de cliënttevredenheidsmeting van 2008 kreeg Leger des Heils Noord hoge scores op bejegening en professionaliteit, toch zal gastvrijheid, ofwel hospitality veel aandacht krijgen. In de zorg en dienstverlening, maar ook in de samenwerking met ketenpartners en bestuurders. In 2010 kijkt het Leger des Heils naar een manier om deze hospitality meetbaar te maken.

Een ander speerpunt voor 2010 is een grotere eenduidigheid en standaardisatie in het assortiment. Zonder daarbij voorbij te gaan aan de individuele en integrale benadering van cliënten. Individuele zorgprogramma's moeten precies passen bij wat de cliënt nodig heeft. ■

Het Leger des Heils is onvoorwaardelijk betrokken bij mensen zonder helper. Het Leger des Heils legt nog sterker de focus op de uitvallers in de samenleving. Medewerkers hebben altijd te maken met mensen met veel en ingewikkelde problemen tegelijkertijd.

PROBLEMEN & OPLOSSINGEN

In 2009 hebben 2215 mensen een beroep gedaan op Leger des Heils Noord. De meest voorkomende problemen liggen op het vlak van: psychische gesteldheid (60%), dagbesteding (60%), huisvesting (53%), omgaan met financiën (43%), relatie met justitie (40%) woonvaardigheden (33%) en verslaving (28%).

Medewerkers zijn gedreven om anderen bij te staan. Vastberaden om werkelijk te helpen. Zij zetten actief door en zien steeds weer nieuwe kansen. Medewerkers hebben veel geduld. Zijn bewogen en bereid om perspectief te bieden. Bij 31% van de cliënten is dat goed gelukt, bij 30% gedeeltelijk, bij 17% enigszins. ■

DE SAMENLEVING DRAAGT EEN STEENTJE BIJ

Op 23 juli 2009 schenkt de Margaretha Hardenberglogé een trampoline en een stevige picknicktafel aan Jeugdhuizen Veendam. De jeugdigen, die getraind worden om zelfstandig te kunnen wonen, kunnen een keuken tegemoet zien van de Lionsclub Veendam. Ook de Jeugdhuizen Groningen kregen een trampoline door giften. In Hoogeveen kon de gezamenlijke woonkamer van InterWonen worden ingericht door een gift. Cliënten en Leger des Heils zijn hier dankbaar voor. Het is nodig dat de maatschappij daaraan bijdraagt, omdat binnen de hulpverleningsmiddelen en het budget van de cliënten zelf nauwelijks ruimte is. Dankzij giften is het bijvoorbeeld ook mogelijk sport- en spelactiviteiten, een viering of een dagje uit te organiseren. ■

KUNST & THEATER

2009 was het eerste jaar van het project Kunst & Theater. 164 Cliënten deden mee aan workshops. Tijdens het regionale festival op 27 mei in Theater Beresteyn in Veendam, brachten cliënten hun talenten voor het voetlicht. Een afvaardiging daarvan ging op 8 juni naar het Bosshardtgalá in Carré. Nog steeds horen we reacties van cliënten die aangeven door dit project een fantastische ervaring rijker te zijn. Cliënten kregen meer zelfvertrouwen:

“Als ik op dat podium durf te dansen, dan durf ik ook deze stap in mijn hulpverleningstraject te zetten.”

Cliënten zijn lid geworden van een vereniging of club en vinden aansluiting bij de maatschappij. Kinderen en ouders, die voor de verandering positief in de schijnwerpers stonden. Het project Kunst & Theater heeft in 2010 een vervolg gekregen. ■

JUBILEA IN 2009

Op 1 april 2009 was er het jeugdzorgevent ‘Erbij’. Aanleiding: een aantal jubilerende afdelingen en de wens om jeugdigen hun talenten te laten ontdekken en te prikkelen aansluiting te zoeken in de maatschappij. Gedeputeerde Pim de Bruijne gaf om 14.00 uur het startschot voor een middag met 15 workshops voor zo’n honderd jeugdigen uit de jeugdzorgafdelingen. Er waren twee rondes met een workshop naar keuze. Tijdens een jubileumbijeenkomst voor genodigden ‘s avonds sprak de gedeputeerde zijn felicitaties uit aan de Jeugdhuizen Veendam (75 jr), Jeugdhuizen Groningen (50 jr), Gezinsopvang (25 jr) en ‘10’ Voor Toekomst (10 jr). Ook zei hij zeer tevreden te zijn over de samenwerking tussen het Leger des Heils en de provincie Groningen. ■

(foto links: een meisje van de djembégroep uit Emmen op het Majoor Bosshardtgalá in Carré.)

“Majoor Bosshardt is de verpersoonlijking van wat ik goed vindt aan het Leger des Heils, jullie staan *midden in de samenleving, midden in de problemen* en bieden daar hulp en zorg.”

INTERVIEW WETHOUDER JANNY VISSCHER

Janny, wat vind je belangrijk in de samenwerking? "Ik vind het belangrijk, dat we met elkaar glashelder hetzelfde doel nastreven en dat er geen miscommunicatie is. Daarnaast vind ik het belangrijk, dat je vertrouwen in je partner hebt. En dat deze partner gekwalificeerd en deskundig is."

In hoeverre voldoet Leger des Heils Noord daaraan? "Als ik kijk naar het Leger des Heils, dan scoort dat behoorlijk goed. **Ik heb wel het idee dat we hetzelfde doel nastreven. En in de zorg en opvang, die jullie bieden heb ik vertrouwen.**"

Welke rol dicht jij het Leger des Heils toe in de samenleving? "Ik zie jullie als gevestigde organisatie in de samenleving, die al zolang ik me kan herinneren een solide en gerespecteerde organisatie is. Ik denk natuurlijk het eerst aan majoor Bosshardt, die een schoolvoorbeeld is voor het Leger des Heils. Zij is de verpersoonlijking van wat ik goed vind aan het Leger des Heils: jullie staan midden in de samenleving, midden in de problemen en bieden daar hulp en zorg. Dat is ook precies wat ik waardeer. In de Groningse samenleving spelen jullie diezelfde rol. Jullie zijn voor ons als gemeente een belangrijke pijler in ons pakket om iedereen mee te laten doen. Juist voor mensen die een extra steuntje in de rug nodig hebben."

Wat zou je Leger des Heils Noord willen adviseren? "Investeer in de samenwerking met jullie samenwerkingspartners. Als gemeente willen we geen 1000 partners, maar zeker wel een aantal met hun eigenheid en kleur, een breed palet, want **het moet toch al gek zijn, als je hulp nodig hebt en echt nergens meer terecht kunt.** Ga bij de huisvesting van een nieuwe afdeling op tijd met de burens, de omgeving in gesprek en wees eerlijk. Daarbij zou ik toch ook nog wel toevoegen, dat wij als gemeente het ook belangrijk vinden om van jullie te leren. Zeker ook in vraagstukken, waar het gaat om mensen, die steeds minder gastvrij tegemoet worden getreden, en waarvan er steeds meer van komen, toch een plek te bieden in onze samenleving." ■

INTEGRATIE IN SAMENLEVING

In de praktijk is het steeds ingewikkelder, om mensen met problemen in de maatschappij te huisvesten. In 2009 heeft Leger des Heils Noord samen met woningbouwcorporaties en gemeenten uitgezien naar locaties in Hogeveen, Emmen, Leeuwarden, Assen en Groningen. In Leeuwarden en Assen gaat de zoektocht in 2010 verder. In Emmen is er een locatie gevonden voor de laagdrempelige dagopvang. In Hogeveen een locatie voor eveneens een dagopvang en een nieuwe plek voor InterWonen. In Groningen een pand voor Vast & Verder en een pand voor InterWonen. Op al deze plekken hebben we te maken met omwonenden die zich grote zorgen maken over het huisvesten van een doelgroep van het Leger des Heils in hun straat. Er is angst voor onveilige situaties, overlast en waardevermindering van het eigen huis. Cornel Vader: "Het is Leger des Heils Noord er alles aan gelegen om goede burens te zijn. Dit geldt zowel voor de cliënten als medewerkers. Burens moeten weten, dat ze uiterst serieus genomen worden en er binnen het Leger des Heils heldere richtlijnen zijn met betrekking tot de naaste omgeving van de voorziening. Er is altijd een direct aanspreekpunt voor de burens. In de praktijk blijkt dit echter zelden nodig, zeker als de voorziening al een tijdje draait. We zijn voortvarend, want de andere kant is er namelijk ook: mensen die 'verdwijnen' van wachtlijsten, van wie we weten dat ze gemakkelijk terugvallen in hun oude gedrag, omdat ze niet de goede hulp krijgen. Daarvoor zullen wij ons als Leger des Heils hard blijven maken. Om mensen in de maatschappij te integreren en hen weer perspectief te bieden op een zelfstandig leven. Zonder dat anderen daar last van hebben." ■

OP STRAAT

Als je dakloos bent, heb je geen eigen plek om te slapen. Daarvoor kan je terecht in de nachtopvang. Sommige mensen vinden het daar niet prettig en slapen liever buiten. Sinds november 2009 gaat het Leger des Heils in Groningen actief op zoek naar deze mensen. Met een bakfiets, gewapend met soep, broodjes, warme kleding en dekens. Om in hun eigen omgeving proberen contact te leggen. Zodat er wellicht ook kansen ontstaan om ze verder te helpen. Ook in Leeuwarden kijkt het Leger des Heils naar mogelijkheden om actief op zoek te gaan naar mensen, die buiten slapen en zorg mijden.

DAGOPVANG

Overdag is de dagopvang geopend, voor een kop koffie, een gesprek of om te douchen of je kleren te wassen. Of een warme maaltijd te eten. Voor een klein bedrag kan men twee maal per week een warme maaltijd eten. Met elkaar aan tafel, waarbij de leukste gesprekken ontstaan. En wat huiselijkheid. In 2009 zijn er 937 maaltijden geserveerd in Servicecentrum de Kosterstang in Groningen. Naast de Servicecentra in Groningen en Leeuwarden, wordt in 2010 een dagopvang in Emmen geopend.

De dagopvang fungeert ook als postadres. Voor dak- en thuislozen is dat de enige mogelijkheid om een uitkering te ontvangen. Aan de andere kant is de dagopvang mede daardoor ook een 'vindplaats' van mensen die op straat leven en hulp nodig hebben. **In 2009 hebben in Groningen 682 en in Leeuwarden 509 mensen gebruik gemaakt van de dagopvang.**

Medewerkers van de dagopvang helpen de bezoekers de weg te vinden naar een passende woonplek. Van waaruit zij (weer) een zelfstandig bestaan op kunnen bouwen. Uit de cijfers is gebleken, dat het gemiddeld ruim 4 jaar duurt vanaf het dakloos worden tot aan zelfstandig (of met begeleiding aan huis) te wonen.

CRISISOPVANG

Een eerste stap om uit de dak- en thuisloosheid te komen, is opgenomen te worden in een (crisis)opvangcentrum. Leger des Heils Noord heeft er één in Nieuw-Amsterdam, Opvangcentrum de Breehof. Na 3 maanden is het duidelijk welke vervolgplek het best past bij de cliënt. **190 mensen zijn opgevangen in de crisisopvang, waarvan 100 gebruik hebben gemaakt van de nachtopvang.**

NACHTOPVANG

Naast een crisisopvang heeft Opvangcentrum de Breehof ook 4 bedden voor nachtopvang. In de winter kan het voorkomen, dat nog eens extra bedden worden toegevoegd.

PRISONGATE OFFICE

Prison Gate Office helpt mensen die uit de gevangenis komen zonder te weten waar ze heen kunnen. Als gedetineerden na hun vrijlating zelf kunnen voorzien in de eerste levensbehoeften (voedsel, kleding en onderdak) is de kans op terugval in de criminaliteit kleiner. Het eerste uur na vrijlating is daarbij cruciaal. Het Leger des Heils helpt ex-gedetineerden daarbij. Prison Gate Office probeert hen te plaatsen in een voorziening die uitzicht geeft op een stabiel leven. **In 2009 zijn 175 mensen op deze manier op weg geholpen. ■**

Engwierum

Sinds 1 september 2009 is Sociaal Pensioen Noach een RIBW geworden. De gebieden waarop problemen zijn: psychische gesteldheid (100%), dagbesteding (89%), omgaan met financiën (79%), relatie met justitie (63%) en woonvaardigheden (53%).

In 2009 hebben 48 mensen in RIBW Boshuis in Emmen gewoond. Gemiddeld woonden zij er 11 maanden. De problemen van cliënten waarop de begeleiding zich richtte waren vooral op het vlak van: omgaan met financiën (74%), zingeving (74%), woonvaardigheden (67%), sociale vaardigheden (67%), verslaving (56%) en dagbesteding (56%). 74% van de gestelde doelen zijn geheel of gedeeltelijk behaald.

Vast & Verder is er voor jongeren in de leeftijd van 17-27 jaar, die een relatie hebben met justitie en een psychiatrische indicatie. Aan het Damsterdiep in Groningen woonden in 2009 53 jongeren, met een gemiddelde duur van 7 maanden. De helft van deze jongeren had bij aanvang van het traject geen dagbesteding. 59% moest om leren gaan met geld. Een integrale aanpak is belangrijk om deze jongeren te kunnen leren uiteindelijk zelfstandig te kunnen wonen. Zonder dat anderen daar last van hebben. Daarom is in 2009 de samenwerking met de reclassering en de Ambulante Forensische Psychiatrie intensiever geworden. Ditzelfde geldt voor inspanningen en samenwerkingspartners op het gebied van dagbesteding. De dagbesteding is voor deze groep cruciaal. In 2010 zal ook worden gekeken naar uitbouw van de samenwerkingsrelatie met de verslavingszorg en maatschappelijke dienstverlening.

Groninge

Een RIBW-voorziening is bedoeld voor mensen, die voor langere tijd én 24 uur per dag begeleiding nodig hebben. Er is in ieder geval sprake van psychiatrische problematiek. Daarnaast spelen bij de cliënten van het Leger des Heils vaak nog een handvol andere problemen.

Emme

NAZORG DETENTIE

Het Leger des Heils heeft van oudsher nauwe banden met justitie. Er is een grote groep mensen, die vanuit detentie bij ons komt. Onderzoek heeft uitgewezen, dat nazorgprogramma's helpen om de kans op terugval in de criminaliteit te verkleinen. Sinds 1 januari 2009 hebben gemeenten de verantwoordelijkheid om mensen, na gevangenschap weer op te vangen. In de praktijk blijkt, dat gemeenten het soms ingewikkeld vinden, om dit op een goede manier aan te pakken. Leger des Heils Noord heeft de mogelijkheden om deze groep te huisvesten en te begeleiden. Zo is in Groningen InterWonen gestart, waar mensen een kamer huren op voorwaarde van het accepteren van begeleiding. In Emmen zijn woonunits, die op deze manier worden ingezet. En ook in Friesland startte Leger des Heils Noord in 2009 met ambulante forensische zorg.

Mevrouw Jansen, cliënte Grijs Genoeg(en)

GRIJS GENOEG(EN)

Grijs Genoeg(en) heeft in 2009 129 ouderen begeleid, die aan hun lot overgelaten zijn. En vereenzaamd. Deze ouderen mijden zorg en zijn geïsoleerd van de samenleving. Medewerkers van Grijs Genoeg(en) zoeken hen op en proberen contact te leggen. Vaak gaat er lange tijd over heen, voordat er voldoende vertrouwen is opgebouwd om echt hulp te kunnen bieden.

'10' VOOR TOEKOMST

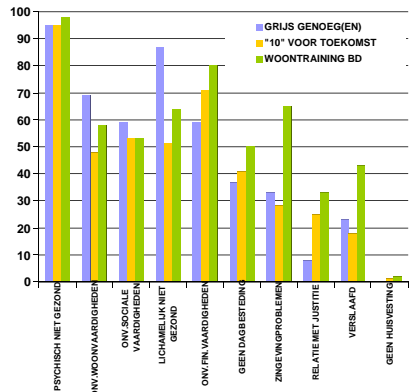
De vraag naar intensieve ambulante ondersteuning van multiprobleemgezinnen neemt toe. Door het wegvallen van de psychosociale grondslag uit de AWBZ dreigt een deel van deze gezinnen buiten de boot te vallen. In 2009 was er vaker dan voorheen vraag naar direct inzetbare (crisis)interventie. In Noord-Nederland zijn in 2009 258 gezinnen begeleid.

Vanaf 2004 loopt er een onderzoeks- en ontwikkelingstraject in samenwerking met de Rijksuniversiteit Groningen naar de effectiviteit van het product '10' Voor Toekomst. Uit de eerste tussenevaluaties is duidelijk, dat de begeleiding goed aansluit bij (de vraag in) de gezinnen en doet waarvoor '10' Voor Toekomst bedoeld is. Opvallend is, dat van de 10 levensgebieden, waarop het Leger des Heils de cliënten 'scoret', bij de afdeling '10' Voor Toekomst gemiddeld 7 levensgebieden worden gescoord. Zelfs bij het Leger des Heils is dit een hoge score: het betekent, dat de problematiek bij de gezinnen erg groot en complex is. Voor de duidelijkheid: de ouders geven zelf aan, dat zij problemen op deze levensgebieden hebben. Het gaat daarbij om problemen op de volgende gebieden:

WOONBEGELEIDING

Woontraining en -begeleiding Drenthe
Sommige mensen kunnen alleen met begeleiding zelfstandig wonen. Er zijn vele problemen tegelijkertijd, waarbij de nadruk ligt op het behouden van de zelfstandige huisvesting. Het Leger des Heils helpt hun problemen aanpakken en een situatie te creëren waarin de cliënten zich zelfstandig kunnen redden. Zonder dat anderen daar last van hebben. De afdeling Woontraining en -begeleiding Drenthe heeft in 2009 72 mensen begeleid.

Tabel: problematieken in % van de afgesloten hulpverlenings-trajecten van de afdelingen Grijs Genoeg(en), '10' Voor Toekomst en Woontraining en -begeleiding Drenthe in 2009

“We zijn aangemeld voor ‘10’ Voor Toekomst door de Jeugdbescherming.” Vertelt moeder Linda. “Onze jongste zoon was onder behandeling bij de GGZ en wilde daar mee stoppen. De voogd zei toen dat dat mocht als wij hulp kregen van ‘10’ Voor Toekomst. Zo is Thea bij ons gekomen. In het begin moesten we wel aan haar wennen. Het contact met andere hulpverleners was 1x per 3 weken een uurtje. Thea komt 2x per week 2 uur. Daardoor is wel een vertrouwensband opgebouwd. We zijn veel opener naar haar. Ze is niet opdringerig en ze dramt niet. Het klinkt wel gek, maar eigenlijk doet ze niets. Toch zijn we met Thea een heel stuk verder gekomen, dan met andere hulpverleners. Ze vraagt ons hoe we het zouden willen en hoe we dat kunnen bereiken. We moeten het wel zelf doen. Ik heb, door een incestverleden, een depressie gehad. Ik lag toen alleen maar op de bank, met mijn rug naar de kamer. Mijn man is gestopt met werken om voor de kinderen (toen 4, 3 en 1 jaar) te zorgen.”

Vader Sebo: “Ze heeft ruim dertig keer een zelfmoordpoging gedaan. Het was een vreselijke periode, die 12 jaar duurde. De kinderen kregen geen ontbijt en konden doen wat ze wilden. Er was helemaal geen structuur.” ■

“Onze situatie is nu al langere tijd sterk veranderd. Iedereen krijgt ontbijt, gaat schoon en op tijd naar school. Er is weer een dagstructuur. En dat blijft ook.”

OPVANG GEZINNEN

Steeds vaker wordt er in de regio Emmen een beroep op het Leger des Heils gedaan voor opvang van gezinnen. Daarvoor is in Drenthe onvoldoende capaciteit. Als gezinnen uit huis gezet worden, dreigt in de opvang in Drenthe het gezin uit elkaar te vallen, omdat er anders geen onderdak is. Dit probleem speelt, zij het in mindere mate, ook in Groningen en Friesland. In bijna alle situaties zou vroegtijdige hulpverlening in het gezin kunnen voorkomen, dat het uit huisgezet wordt. Door een nauwere samenwerking tussen corporaties en hulpverleningsorganisaties.

Jonge kinderen, die niet meer thuis kunnen wonen wil Leger des Heils Noord in gezinnen opnemen. Daarvoor is een poule van ervaren pleeggezinnen, die worden begeleid door

PLEEGZORG begeleiders van Gezinsopvang. Bij de kinderen is doorgaans sprake van ernstig probleemgedrag. Er is nog niet duidelijk in kaart gebracht wat er precies aan de hand is en wat de vervolgmogelijkheden zijn. In het gezin wordt het kind geobserveerd en wordt een behandelpun opgesteld en een vervolgplek bepaald. In 2009 gaat het om 33 kinderen. Veel van hen zijn rechtstreeks uit de crisissituatie thuis in het pleeggezin opgenomen. De gemiddelde leeftijd is 5 jaar. Baby's die verslaafd geboren worden, kunnen terecht in een speciaal daarvoor getraind pleeggezin. In het gezin kicken de baby's af van alcohol of drugs. Rond 6 maanden (als de hechtingsfase bij baby's aanbreekt) gaat het kind terug naar moeder of een ander pleeggezin.

Soms lukt het niet in een pleeggezin. Of is er geen plek. Dan komen kinderen vanaf 5 jaar in een **JEUGDHUIS**. Daar wonen ze samen met 8 andere kinderen in een groep van 5-13 jaar of van 13-18 jaar. Hoe lang dat is, hangt af van het behandelpun en doorstroom-mogelijkheden. De long stay groep heeft de langste opvangmogelijkheid, van maximaal 2 jaar.

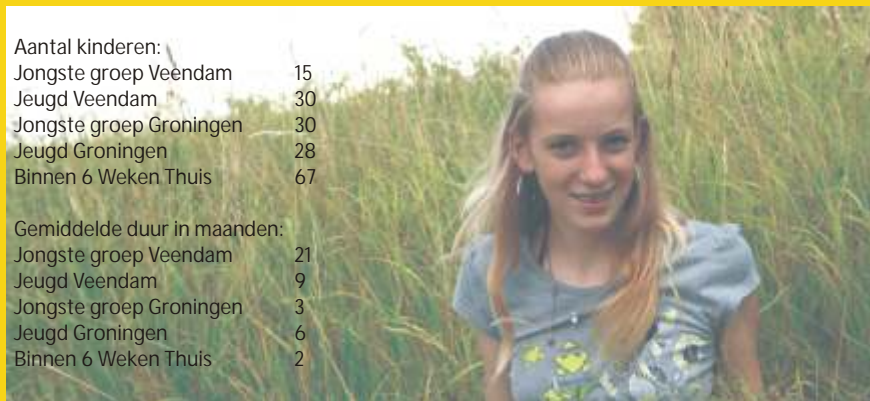
In een aantal gevallen kan worden voorkomen, dat jeugdigen in een jeugdhuis belanden. 75% van de jeugdigen, die worden opgevangen door **BINNEN 6 WEKEN THUIS** gaat na 6 weken intensieve begeleiding weer terug naar huis. De jeugdige woont door de week in een groep en gaat in het weekend naar huis. Zowel in de groep als thuis worden de jeugdige en zijn ouders begeleid. Om hen weer tools te geven samen verder te kunnen. Soms is het nodig om na afloop nog een paar maanden af en toe thuis te gaan kijken, om ervoor te zorgen dat het bereikte resultaat behouden blijft.

In zijn algemeenheid is er steeds minder vraag naar een plek in een jeugdhuis voor 5-13-jarigen. Deels omdat er eerder en langer in de thuissituatie hulp wordt geboden en anderzijds omdat jeugdige kinderen worden opgevangen in een (netwerk)pleeggezin. Waar het gaat om oudere jeugd (13-18 jaar), neemt de vraag juist toe. Problemen als vroegtijdige schoolverlating, jeugdbendes en schulden onder jeugd spelen een rol in verschillende gemeenten in Noord-

Nederland. Er is behoefte aan **WOONTRAINING**splekken, voor jongeren van 16-25 jaar. Leger des Heils Noord heeft zowel in Groningen als in Veendam een aantal plekken voor deze jongeren en zou het aantal plekken graag willen uitbreiden om aan de vraag te kunnen voldoen.

Aantal kinderen:	
Jongste groep Veendam	15
Jeugd Veendam	30
Jongste groep Groningen	30
Jeugd Groningen	28
Binnen 6 Weken Thuis	67

Gemiddelde duur in maanden:	
Jongste groep Veendam	21
Jeugd Veendam	9
Jongste groep Groningen	3
Jeugd Groningen	6
Binnen 6 Weken Thuis	2

“Ik had een time-out nodig, omdat er veel ruzies waren met mij en mijn pleegouders. In eerste instantie zou ik 6 weken naar B6T gaan, maar ik ben langer geweest. Nu woon ik weer thuis en gaat het beter.”

“Ik ben Karina Magamadova en ben 16 jaar (bijna 17). Ik woon momenteel in een pleeggezin. Ik heb twee pleegouders (vader en moeder), een pleegbroertje en een pleegzusje. Ik doe de opleiding VMBO-zorg in Veendam. Ik heb veel hobby's: tekenen, toneel spelen, gitaar en keyboard spelen, films kijken (vooral comedy). Mijn droombaan is om later een bekende actrice te worden in een speelfilm in Nederland. Om dit te bereiken ga ik na mijn VMBO-zorg mij aanmelden voor de opleiding media, muziek en theater. Op het moment dat ik later veel geld zou gaan verdienen als actrice, wil ik de helft van het verdiende geld schenken aan goede doelen. Denk hierbij aan doelen die opkomen voor dieren, kindertehuizen (ook in andere landen) of de kankerbestrijding. O ja, wat ik tussendoor even wil melden is dat mijn kat toch echt op dieet moet (hahaha). Op het moment dat het niet lukt om een bekende actrice te worden zou ik graag tekenlessen willen geven. Natuurlijk wordt ik daar niet rijk mee, maar in dat geval geef ik ook geld aan goede doelen, maar kan ik minder geven.

“Ze blijven me motiveren als ik aangeef dat ik iets niet kan. Doordat er elke keer gezegd wordt dat ik het wel kan, ga je daar in geloven en lukt het ook.”

B6T heeft mij geholpen om dingen anders te doen. Daar bedoel ik mee dat B6T mij heeft geleerd om anders met elkaar om te gaan. Ze gaven me opdrachten die mij hielpen om mijn woede onder controle te houden. Ze gaven me tijd om na te denken over wat ik anders zou willen in mijn pleeggezin. B6T helpt mij, ze zijn niet kortaf, maar luisteren naar mij. Ze blijven je motiveren als ik aangeef dat ik iets niet kan. Doordat er elke keer gezegd wordt dat ik het wel kan, ga je daar in geloven en lukt het ook. Deze gesprekken heb ik gehad met mijn mentoren van B6T thuis en op de groep.” ■

"Ik ben hier helemaal tot rust gekomen. Ik begin me eigen weer harstikke terug te vinden. Ik vind de werkwijze van het Leger des Heils heel erg fijn. *Het is menselijk. Er wordt naar je geluisterd.*"

Zo op het oog is het een gewoon Hollands gezin, waarin Joop opgroeit. Vader, moeder, 3 kinderen. Een keurig huis in een rij. Schijn bedriegt. "Mijn ouders hielden wel van ons, maar niet van elkaar.", zegt Joop met een onmiskenbaar Rotterdams accent. "Ze presteerden het eens om een jaar lang niet tegen elkaar te praten." Joop is de middelste van de drie kinderen. Desondanks voelt hij zich vaak alleen. "Mijn broer en zus vonden het soms wel handig, dat mijn ouders zo met elkaar omgingen. Dan kregen we van beiden zakgeld en dat zeiden we natuurlijk niet."

"Maar ik had liever dat het gezellig was in huis."

In het kantoor van de afdelingsmanager, vertelt Joop zijn verhaal. Terwijl de zon probeert, iets van licht door de wolken te laten schijnen, zie ik voor me een man, die ogenschijnlijk altijd vrolijk is. Altijd bereid iets voor een ander te doen. Sociaal is en gezelligheid meebrengt tijdens de koffiepauzes, die ik samen met de bewoners doorbreng. De zon wint het. Even gaan de wolken opzij om zonnestralen door te laten, die achter het glas al warm aanvoelen. De entourage past niet bij het verhaal.

Op de LTS leert Joop timmeren en schilderen. Hij slaagt als allround timmerman. Hij kan door naar de MTS, maar dat is niet echt zijn ding. Om vrienden te maken, gaat hij 's avonds naar een jeugdcentrum. Daar ontdekt hij hasj en later ook heroine. "Het gaf je een goed gevoel, op momenten dat je jezelf waardeloos voelde." Via een uitzendbureau vindt Joop een baan. En gaat hij opnieuw aan de studie. Joop is vastbesloten om iets van zijn leven te maken. In het begin lukt het om werk en studie te combineren met het drugsgebruik in de weekenden.

"Op een gegeven moment ga je toch vaker gebruiken. Dan heb je een probleem. Na 6 jaar ging het niet meer. Ik heb per direct ontslag genomen. Dat was het begin van een ellendige periode waarin ik 23x de detox-afdeling aan de Heemraadssingel bezocht, sterk gemotiveerd om af te kicken. Voor een dag. Of soms 10 weken. Maar elke keer viel ik terug. Jarenlang zat ik in een vicieuze cirkel. Tot het moment, waarop iedereen mij opgegeven had. Ik zag het in de ogen van de hulpverlener, die mij op straat methadon gaf. We noemden het

'stervensbegeleiding' als je van hen methadon krijgt. Je wordt opgegeven. Er is voor jou geen hoop meer." Dat is het moment, waarop Joop zijn vechtlust terug vindt. Zijn weg voert hem in 1995 naar Drenthe. Naar een boerderij waar mensen als Joop leren een leven te leiden zonder drugs. Het is een periode van vallen en opstaan, die uiteindelijk beloond wordt. Joop vindt een eigen plek en een baan. Met een glinstering in zijn ogen, vertelt hij over de vrouw, die hij in die periode ontmoet en waar hij 6 jaar een relatie mee heeft. "Ze had schitterend rood haar. Ik was helemaal gek van haar. Zij was echt de liefde van mijn leven." Van de één op andere dag is het voorbij. Joop zijn wereld stort in. Door de depressies en een ischias verliest Joop ook nog eens zijn werk. Hij komt in de WAO terecht. Het gaat weer mis. "Ik ging 's morgens zo vroeg mogelijk naar de Albert Heijn om drank te halen en de rest van de dag sloot ik mezelf op. Ongelukkig met mezelf en bang voor de eenzaamheid."

"Ik zag het in de ogen van de hulpverlener, er is voor jou geen hoop meer."

Joop belandt opnieuw op straat. Hij zwerft anderhalve maand rond in Groningen. Via de dagopvang aan de Kustersgang wordt hem de weg gewezen naar Opvangcentrum de Breehof. Joop is nu 52 jaar en woont sinds ruim twee maanden in de Breehof. "Ik ben hier helemaal tot rust gekomen. Ik begin me eigen weer harstikke terug te vinden." zegt Joop, terugvallend in zijn Rotterdams accent. "Ik vind de werkwijze van het Leger des Heils heel erg fijn. Er wordt naar je geluisterd. Ik wacht op een plek in RIBW Noach. Ik ga daar leren met geld om te gaan. Ik heb niet veel schulden, ruim € 4000,-, maar ik heb er wel last van. Ik wil ook leren op een goede manier om te gaan met anderen en mezelf. En als ik daar 2 jaar heb gewoond, ik gun mezelf de tijd, dan zorg ik, dat ik eerst op een damclub ga. Of een sport. Daarna in een huis, want als ik alleen kom te zitten, gaat het verkeerd."

Als Joop weggaat, vraag ik mezelf af: Hoe bestaat het, dat iemand, die zo sociaal overkomt, altijd licht en gezelligheid meebrengt, zich al die jaren zo alleen heeft gevoeld? De wolken hebben zich ook weer gesloten. Maar achter die wolken, zo weet ik, schijnt de zon. ■

Babette (gefingeerd)

“Ik heb lang gedacht dat de kaders van mijn leven zo ongeveer de kaders voor de meeste mensen zijn. Goede kaders mij ingeprent door hard werkende middenstanders en geregelde kerkgangsters. Tot ik door mijn werk bij het leger des Heils kennis maakte met de andere kant van de maatschappij. De onderkant, zoals veel mensen het benoemen. Ik weet niet meer zo zeker of het de onderkant is. Ik schets een tweetal situaties, zoals ik ze dagelijks in mijn werk tegenkom.

Neem nou Babette, prostituee en moeder van Evi. Ik mocht haar een jaar lang begeleiden. Van dichtbij mocht ik meemaken hoe ze knokte om een ‘nette’ baan te vinden. Een fijne en veilige woonplek voor haar kind, een tuin met een schommel. Ze ging zelfs aan de studie, SPW, want, zo vertelde ze me, ik wil later mensen gaan helpen die het beroerd hebben getroffen. Kinderen begeleiden die geen fijn thuis hebben. Babette had weinig geld, maar ik kon er altijd eten en als ze er achter kwam dat ik jarig was had ze een kadootje. Eten doet Babette niet op geregelde tijden en Evi gaat wel eens te laat op bed, de wasmand puilt regelmatig over, maar Evi groeit wel op in de wetenschap dat ze een moeder heeft die waanzinnig veel van haar houdt.

Ik ben zelf ook moeder van vier kinderen en ik heb heel veel voor ze over. De kaders die ik mee kreeg van thuis, goede baan, nette man, schone kinderen, keurig huis, waren niet haar kaders. En toch. Zij leerde van mij, maar wat leerde ik veel van haar.

“Babette heeft mij geleerd wat het is om onvoorwaardelijk lief te hebben.”

Het gezin Huiskes is een heel ander verhaal. Met een hok vol pubers wonen ze in een super klein rijtjeshuis. Regelmatig klagen de burens over geluidsoverlast. Over de achtertuin die meer lijkt op een vuilstortplaats. De voortuin die verworden is tot een fietsenstalling en zo verschrikkelijk uit de toon valt naast al die keurig onderhouden perkjes met tuinkabouters. Als ik bij hen binnenkom moet ik op zoek gaan naar de bank die is verdwenen onder wasgoed, kranten en boodschappen. Ik krijg direct een

heerlijk kop koffie. Niks erbij, want dat kunnen ze niet betalen. Als ik onder etenstijd kom, half 8 's avonds (bij mij thuis is dan alles al keurig aan de kant, de afwasmachine draait en de vloer is weer gedweild, de wasmand staat klaar met opgevouwen was en de boodschappen liggen in de voorraadkast.), worden de opgebakken aardappels met frikadel gewoon over een bord extra verdeeld, want natuurlijk eet je mee, ook al schuif ik de glibberige berg mayo aan de kant en voer ik de hond het één en ander...

Elke week zie ik er wel een ander gezicht. “Oh, dit is het vriendje van Pascal, zijn moeder is weer eens dronken... Heb je Amir nog nooit gezien hier? Haha, hij woont meer hier dan bij zijn vader en zijn nieuwe vrouw.” Moeder Huiskes is kostwinner. Zij werkt zich werkelijk half dood voor een schamel salaris. Van een bonus heeft ze nog nooit gehoord, de kinderbijslag gaat naar de achterstallige huur en het vakantiegeld is natuurlijk voor de aanschaf van een aantal nieuwe matrassen. Er komen zoveel logees. Oké, de kinderen gaan niet heel regelmatig naar school, het huis is een bende, fruit is te duur en de tandarts kennen ze niet. Maar als je aan de kinderen komt, pas dan op voor moeder Huiskes! Ze wordt een regelrechte furie. Ze vecht voor ze, op haar eigen volkse, maar zo warme manier.

Regelmatig praat ik even met de oudste kinderen. Ze kunnen best het huis uit wat leeftijd betreft. Het is hier zo vol. Dan kijken ze me aan of ik helemaal gek ben geworden. Wat zouden ze op kamers moeten? Ze zouden zich dood vervelen en super eenzaam zijn. Familie Huiskes. Ze leerden van mij wat opvoedingsvaardigheden en samen brachten we structuur aan in hun leven.

“Ik leerde hen rekening met de burens te houden. Een beetje dan. Want met zoveel mensen in zo'n klein huis...”

De kaders van mijn leven bleven hun vreemd. Maar zij leerden mij wat echte gastvrijheid is. Hoe je kunt delen van weinig. Zo blijkt de onderkant van de maatschappij soms de bovenkant te zijn. En mijn kaders soms verschrikkelijk bekrompen.” ■

Klaas (gefingeerd)

“Als ik de eerste keer zijn paadje opstap, valt me op hoe keurig zijn tuintje er uit ziet. Dat maken we wel eens anders mee. Een heer van tegen de 60 doet de deur open. Hij heet mij in plat Gronings hartelijk welkom, “Zeg mor Klaas en kom verder.” De kamer is warm en netjes. Het ruikt er naar koffie. Ik begroet collega's van andere organisaties. Klaas voorziet ons van koffie. De collega van verslavingszorg vertelt, dat Klaas en hij hebben overlegd, om een aanmelding bij het Leger des Heils te doen. Klaas is al jarenlang verslaafd aan alcohol en hij kan het niet opbrengen om telkens voor gesprekken naar een andere stad te gaan. Klaas erkent ruitertlijk dat hij gewoon zijn pilsje wil blijven drinken. Ik kijk in de richting van de Maatschappelijk werkster: wat is haar rol bij Klaas? Klaas blijkt analfabeet te zijn en niet zijn eigen post te kunnen lezen. Sinds een aantal jaren komt ze om de paar weken om zijn post met Klaas door te nemen. De maatschappelijk werkster heeft geen tijd om even met Klaas samen iets te regelen bij een instantie. Terwijl de beide hulpverleners zitten te vertellen, zie ik Klaas wat hulpeloos weggezakt in zijn stoel zitten, zijn handen geklemd om de kop koffie. Alsof dat houvast zou bieden.

Ik vraag Klaas waar hij geboren en opgegroeid is. Dat is meestal een gemakkelijk onderwerp om mee te beginnen. Intussen ben ik zelf ook overgestapt in het dialect, ik heb het idee dat deze man dan gemakkelijker contact maakt.

Klaas vertelt over zijn jeugd, hoe hij als zesde kind van een gezin met tien kinderen, opgroeide in een klein dorpje in deze streek. Hoe hij niet mee kon komen op school, gepest werd en na een paar jaar naar de BLO school ging. Daar leerde hij timmeren en lassen, koken en schoonmaken. Lezen en schrijven bleef te moeilijk voor hem. Hij heeft het ook later nooit kunnen leren.

Klaas ging werken in de Sociale Werkplaats in de groenvoorziening. Hij was altijd op tijd en nooit ziek. Toen hij al in de dertig was, leerde hij een vrouw kennen. Zij was alleenstaande moeder van drie kinderen. Ze trouwden. Het huwelijk was een 7 waard, vindt Klaas. Zijn vrouw wilde telkens maar weer verhuizen, ze had nergens rust. Ze gingen vaak samen

vissen, dat vond hij nog het leukst in zijn huwelijk. Dat overigens ook moeilijkheden meebracht, want vooral de opvoeding van de kinderen viel niet mee.

Klaas begon meer te drinken. De kinderen gingen achter elkaar het huis uit, terwijl ze zichzelf eigenlijk niet zelfstandig konden redden. Ze klopten nog vaak bij hun moeder aan om hun voortdurende problemen op te laten lossen. Vooral financieel waren de kinderen een bodemloze put. Steeds vaker en heftiger hadden Klaas en zijn vrouw ruzie. En Klaas dronk steeds meer. Dan valt zijn verhaal even stil. “Zeven jaar geleden is ze ineens dood gegaan. Aan een neusbloeding, die maar niet te stoppen was. Zoiets stoms. *Toen is mijn leven helemaal kapot gegaan.*” De kinderen kwamen al vrij snel niet meer bij Klaas. Wel kwamen de kleindochters bij opa logeren. Soms ook samen met een vriendin. Want opa woonde zo lekker dicht bij een grote discotheek.

Op een nacht kwamen de meiden gillend, ze waren dronken en stoned, binnenvallen. Door de drank had opa allang het besef niet meer om de sigaret, die de meiden hem aanboden, argwanend te bekijken. Opa dronk en opa rookte... en ineens bleek hij veel te ver te zijn gegaan met de kleindochters en hun vriendin. Het vreemde was, de meiden bleven komen. Zodat Klaas dacht dat het dan misschien toch wel meegevallen was. Hij wist zelf immers ook niet zo goed meer wat er nu precies gebeurd was?! Tot de politie hem een jaar later kwam halen en hij alsnog in de cel verdween. Het werd geen lange straf, wel een verplichte behandeling van 3 jaar. *Behalve zijn maatschappelijk werkster komt er niemand meer bij hem op bezoek.* De drank eist zijn tol, zijn lever is beschadigd en zijn geheugen wordt minder. De schulden zijn nog te over zien, Klaas is in staat zijn huisje en zijn tuintje op orde te houden. Nog wel. Toch redt hij zich niet zonder hulp. Hulp die voorkomt, dat hij wegglijdt in een volledig isolement, waarin alleen de roes van alcohol nog uitkomst lijkt te bieden. En maakt dat Klaas op een gegeven moment alles kwijt raakt. Hulp bij contact leggen met mensen in zijn omgeving. Hulp van het Leger des Heils, hij heeft immers niemand anders. ” ■

Mark (gefingeerd)

TIEN LEEFGEBIEDEN

Tien leefgebieden. En op elk leefgebied scoort Mark de nodige problemen. Lang bij zijn 70-jarige vader in huis kan hij niet blijven. Ze hadden elkaar de laatste jaren alleen nog in een stationsrestaurant gezien, misschien 2 keer per jaar. Het oude gedrag van Mark komt alweer terug, al is het even redelijk stabiel geweest. De onrust zit diep in hem. Het wantrouwen tegenover andere mensen is weer net zo hevig als een paar jaar terug.

“Tenminste één persoonlijkheidsstoornis”, had psychiatrisch onderzoek uitgewezen en daarnaast middelengebruik, diep in de schulden en voortdurend in de clinch met de politie, gevolgd door steeds maar weer korte celstraffen. De wens van zoveel lotgenoten: een eigen plek, een mooie vriendin, werk en een eigen inkomen: de begeleider van de woontrainingsafdeling hoopt dat Mark het hardop zou kunnen zeggen.

“.. een eigen plek, een mooie vriendin, werk en een eigen inkomen: de begeleider hoopt dat Mark het hardop zou kunnen zeggen.”

Dan is er een begin, dan kunnen de eerste echte stappen gezet worden. Het zit er nog niet in. Voorlopig moet de woonbegeleider het doen met een maatregel: reclasseringtoezicht. Zonder die stok achter de deur is het een illusie te denken, dat je met Mark verder komt. De ene reclasseringswerker is de andere niet. De laatste liet het er niet bij zitten en zag kans Mark weer in contact met zijn vader in het noorden van het land te brengen. Nu is hij 34. Een levensverhaal als een

standaardformat. Je moet als begeleider goed zoeken naar een lichtpunt in een leven als dat van Mark. Toch is het altijd te vinden en ook nu weer. De crisis heeft de autobranche weliswaar zware schade toegebracht, maar mensen die wat willen leren en willen meewerken mogen het proberen. Onder voorwaarden natuurlijk. En de gemeente moet ook meewerken, dus nog een drangmiddel erbij, anders volgt een korting op de uitkering.

“Op eigen kracht gaat hij beslist nog niet elke dag op tijd aan de slag, hij heeft het nodig dat iemand hem een zetje geeft.”

Mark heeft ooit zijn diploma autotechniek gehaald, een wonder uit een verleden, dat al jaren achter hem ligt. Op eigen kracht gaat hij beslist nog niet elke dag op tijd aan de slag, hij heeft het nodig dat iemand hem een zetje geeft. Geld verdient hij er niet mee, maar het plezier dat hij er vroeger aan beleefde komt wel terug. Zijn begeleider praat wekelijks een paar keer met hem, ze moedigt hem aan, prijst hem om wat hij al weer heeft bereikt en moet zich ook nogal eens over zijn ongenueerde opmerkingen en zijn ruwe taalgebruik heenzetten, vooral als het om vrouwen gaat. Ze begrijpt de achtergronden wel, maar ze blijft hem wel corrigeren. Misschien moet ze toch nog niet teveel aandringen op eigen woonruimte. Eerst stabiliteit samen met Marks oude vader in dat kleine huisje. ■

LEGER DES HEILS-AANPAK

In alle werksoorten en het handelen van medewerkers is de specifieke Leger des Heils-aanpak terug te vinden. Deze is nodig om de doelgroepen van het Leger des Heils goed te kunnen helpen. En bij hen aan te sluiten. Van medewerkers vraagt dit, naast vakkennis en vakgerichte competenties ook veel flexibiliteit en creatief oplossingsvermogen. Zij werken vanuit een christelijke motivatie.

Cornel Vader: "De Leger des Heils-aanpak is samen met honderden professionals uit het hele land opnieuw geformuleerd en uiteindelijk terug te voeren op een aantal kernwoorden, waaronder: cliënt centraal, steeds opnieuw, bewogen en bereid, tot het uiterste gaan om het hoogst haalbare te bereiken en geen drempels. Van tijd tot tijd moet je als organisatie je opnieuw bezinnen op je uitgangspunten. Het Leger des Heils bestaat bijna 150 jaar waarvan in 2012 al 125 jaar in Nederland. Het is heel inspirerend om ook nu nog diezelfde drive te kunnen zien bij medewerkers van deze tijd."

FLEXIBILITEIT

Medewerkers worden steeds meer flexibel inzetbaar. Niet alleen qua uren, maar ook qua werksoorten en afdelingen. In 2009 hebben 23 medewerkers de overstap gemaakt naar een andere afdeling en 25 medewerkers werken op meerdere afdelingen tegelijk. Medewerkers leren hun competenties steeds uit te breiden, zodat zij bij een scala van doelgroepen inzetbaar zijn.

De flexpool geeft antwoord op roostervraagstukken, die ontstaan door ziekte of andere plotselinge uitval van medewerkers. Gemiddeld werken er 22 medewerkers, die inzetbaar zijn voor bijna alle afdelingen van Leger des Heils Noord. De flexmedewerkers doen zo op verschillende plaatsen ervaring op.

HARDE CIJFERS

Aantal medewerkers 1/1	231
Aantal medewerkers 31/12	256
Percentage man/vrouw	23/77
Gemiddelde leeftijd	39
Verzuimpercentage	5

VRIJWILLIGERSWERK

Op 31 december 2009 werken er bij Leger des Heils Noord 103 vrijwilligers. Voor zowel het Leger des Heils als de cliënten, zijn zij van onschatbare waarde. Vrijwilligers kunnen net even dat extra bieden, waar de professionals geen tijd voor hebben. *Dit varieert van een luisterend oor tot het wieden van een tuin en van koffie schenken in de dagopvang tot samen boodschappen doen.*

Douwe Ykema is sinds 4 jaar als vrijwillig tuinman werkzaam bij RIBW Noach: "Ik ben een bezige bij met veel vrije tijd. Ik ben gepensioneerd boer. Ik vind het fijn om met mensen om te gaan en iets voor anderen te kunnen betekenen. Ik ben niet speciaal voor het Leger des Heils dit werk gaan doen, maar de christelijke identiteit speelt zeker een rol. Zolang ik gezond ben, wil ik dit graag blijven doen. Ik heb het prima naar mijn zin op RIBW Noach. Ik ervaar de contacten met de cliënten als waardevol. Een bijzonder moment was, toen een stel cliënten mijn vrouw en mij vroegen voor hen een vader en moeder te willen zijn. We hebben nog steeds contact met ze. *Ik heb diep respect voor het Leger des Heils. Zij maken met woord en daad waar dat ze er zijn voor mensen zonder helper.*" ■

INTERVIEW MELLE VEEN

Melle, hoe lang werk je al bij het Leger des Heils? "Deze maand werk ik een jaar bij Leger des Heils Noord, om precies te zijn bij B6T. Ik werk op een afdeling waar jeugdigen worden geplaatst die het thuis moeilijk hebben. Ons doel is dat zij na 6 weken weer naar huis gaan. De jeugdigen en de ouders hebben dan een aantal vaardigheden geleerd waardoor ze beter met elkaar kunnen communiceren en

Er zijn dus goede mogelijkheden voor mij om mij zowel binnen de functie als groepswerker te ontplooiën, maar ook voor mijn ambities in de toekomst."

samenwonen. Door de week wonen de jeugdigen bij ons en in het weekend gaan ze naar huis. Daar krijgen ze ondersteuning van onze ambulante werkers. Ik werk zelf op de groep en help de jeugdigen met alle dagelijkse zaken zoals: koken, huiswerk, boodschappen en kamer opruimen. Maar ik bespreek ook met de jeugdigen hoe het weekend is verlopen. We geven voorlichting over allerlei maatschappelijke zaken. Of we spelen een spelletje voetbal op het veld. Tijdens dit soort activiteiten maak je leuk contact met de jeugdigen en bouw je echt een band op."

Zijn er volgens jou voldoende mogelijkheden om jezelf te ontwikkelen? "Ik vind het werk wat ik doe erg interessant, ik heb het gevoel dat ik zowel professioneel als persoonlijk een groei doormaak. *Er is eigenlijk altijd wel een uitdaging voor mij waardoor ik ook blij groeiën.* De doelgroep, de werkzaamheden en de visie passen goed bij mij. Ik mag dus zeggen dat ik veel plezier heb in mijn werk. Ik ga binnenkort een cursus 'bejegening' volgen. Daarna wil ik een HBO-opleiding volgen. Dan kan ik ook ambulante werk gaan doen."

Kan je iets zeggen over de organisatiecultuur? Wat valt je op? "Ik werk nu met mensen die het hart zeer zeker op de goede plek hebben en hun werk met toewijding doen. Ieder vanuit hun eigen motivatie en ideologie. Hierdoor zit ik nu erg goed op mijn plek. Ik vind de organisatie an sich erg professioneel en het is duidelijk wat er van mij wordt verwacht. *Of ik nu bij B6T ben of bij één van de jeugdhuizen of Vast & Verder, ik voel me een gewaardeerd collega. Dit maakt dat ik saamhorigheid ervaar.* Ik zit dus prima op mijn plek bij deze organisatie."

Het kan hier op de afdeling wel eens heftisch zijn. Gelukkig hebben we een hecht team wat goed op elkaar is ingewerkt. We verdelen we de taken op een goede manier. Hierdoor komt het bij mij eigenlijk niet vaak voor dat ik het 'te druk' heb. Het komt ook wel eens voor dat er vervelende dingen gebeuren. Er is gelukkig genoeg ruimte om mijn verhaal te kunnen doen en feedback te krijgen van zowel mijn collega's en mijn leidinggevende. Hierdoor loop ik nooit echt met een vervelend gevoel de deur uit." ■

Melle Veen met collega's Trientsje, Anna Liefke en Tessa

INFORMATIEMANAGEMENT

Leger des Heils vindt kwaliteit in het werk erg belangrijk. *Cliënten hebben aangegeven dat ze tevreden zijn over de manier waarop zij worden bejegend.* De onafhankelijke audits bevestigen dat de kwaliteit van de instelling in orde is. Hebben alle inspanningen van medewerkers om cliënten weer verder te helpen in hun leven nu ook het gewenste resultaat? Leger des Heils Noord brengt van iedere cliënt de situatie in kaart aan de hand van 10 leefgebieden (sociale vaardigheden, psychische gesteldheid, lichamelijke gesteldheid, omgaan met financiën, verslaving, huisvesting, woonvaardigheden, justitie, dagbesteding en zingeving). Samen met de cliënt stellen zij de einddoelen vast waaraan ze samen gaan werken. Tussentijds en aan het einde van de hulpverlening bepalen zij samen of de doelen ook gehaald zijn. *Gebleken is dat van alle afgeronde hulpverlening in 2009 63% van de doelen behaald waren.* Leger des Heils onderzoekt in 2010 op welke manier het meetinstrument verder verfijnd kan worden. Op die manier wordt de effectmeting een hulpmiddel om het werk weer verder te verbeteren. ■

DE ONDERNEMINGSRAAD

De ondernemingsraad van Leger des Heils Noord brengt separaat een jaarverslag uit. Alle wettelijk geregelde normen ten aanzien van het functioneren van de ondernemingsraad en de (art. 24-)vergaderingen zijn in 2009 conform de wet uitgevoerd.

DE CLIËNTENRAAD

De cliëntenmedezeggenschap (in het kader van de Wet Medezeggenschap Cliënten Zorginstellingen) is nieuw leven ingeblazen. De opzet is sinds september 2009 decentraal, d.w.z. dat er 4 maal per jaar een ontmoetingsronde per regio is georganiseerd. Met daarin een gesprek met de bestuurder en een afvaardiging van cliënten uit de verschillende regionale afdelingen. Omdat het in de praktijk lastig is om een cliëntenraad in stand te houden, is er een cliëntenraadondersteuner aangesteld. ■

	Exploitatie	Begroting
	2009	2009
Bedrijfsopbrengsten:		
- wettelijk budget voor aanvaardbare kosten	5.157.035	4.157.727
- Forensische zorg	555.355	405.000
- subsidie provincie Groningen	3.213.840	3.105.606
- subsidie gemeente Assen	72.133	60.345
- subsidie gemeente Emmen	673.694	402.409
- subsidie gemeente Groningen	291.410	273.205
- subsidie gemeente Hogeveen	87.832	0
- subsidie gemeente Leeuwarden	344.462	307.201
- subsidie gemeente Coevorden	0	0
- subsidie gemeente de Marne	0	0
- opbrengsten WMO	1.429.442	1.303.092
- subsidie Ministeries	136.500	62.415
- eigen bijdragen	260.844	320.335
- overige opbrengsten	165.335	203.070
<u>SOM DER BEDRIJFSOPBRENGSTEN</u>	12.387.882	10.600.405
Bedrijfslasten:		
- personeelskosten	9.229.912	8.534.302
- afschrijvingen	353.040	164.524
- overige bedrijfskosten	2.790.053	2.359.695
<u>SOM DER BEDRIJFSLASTEN</u>	12.373.005	11.058.521
Financiële baten en lasten	17.226	10.102
<u>RESULTAAT</u>	- 2.349	- 468.218

richting

geduld

de moeite waard

steeds opnieuw

bewogen

kansen

*moeite
doen*

verandering

kleine stapjes

vertrouwen

warmte

veilig

meedoen

kansen

contact

Oog voor elkaar

ereid

iedereen

kansen

Meer weten? Kijk op www.legerdesheils-cwzwn.nl!